

Dum spiro, spiro!

HYMNA 2019

ó-ó-ó...

Dívej se na svět, dívej se kolem
najdi si důvod, proč nebyt volem!

Užívej život, je to paráda

nebuď jak jiní, vyboč ze stáda!

Není to věkem, jen trochu píše,
je to jen v tobě, tvé vnitřní síle.

„Cítíš to stejně?“, tebe se ptám.

Když řekneš „Jasně!“, nejsi v tom

sám.

Ref:

Připoj se právě k nám, k obyčejným výjimkám

běž za hranice všedních dnů, obyčejných hrdinů ... co říkají:

Nesnáze, strážně – smáznem bez bázně

a s hlavou vzhůru zvládnem noční můru.

Není to věkem, starší či mladí

spolu jsme silní, a pak nic nevadí – nám...

... Přidej se k nám, přidej se k nám, přidej se k nám! ...

ó-ó-ó...

Dívej se na svět, ať jsi k užítku,
za dobrý skutek, nečekej kytku.

Slabým pomáhej, rváče uklidni

a proti křivdě svůj hlas pozvedni!

Princip svobody není jen o síle,
je o tvých činech a životním díle.

„Cítíš to stejně?“, tebe se ptám.

Když řekneš „Jasně!“, nejsi v tom

sám.

Ref:

Připoj se právě k nám, k obyčejným výjimkám

běž za hranice všedních dnů, obyčejných hrdinů ... co říkají:

/: Nesnáze, strážně – smáznem bez bázně

a s hlavou vzhůru zvládnem noční můru.

Tvá duše a srdce ať projde změnou

buď správným mužem a správnou ženou – k nám...

... Přidej se k nám, přidej se k nám, přidej se k nám ... ó-ó-ó... :/

Vymyslel jsem spoustu nápadů a hůů,
co podporujou hloupou náladu a hůů.
Hodit klíče do kanálu,
sjet po zadku holou skálu,
v noci chodit strašit do hradu.

Dám si dvoje housle pod bradu a hůů,
v bílé plachtě chodím pozadu a hůů.
Úplně melancholicky,
s citem pro věc jako vždycky
vyrábím tu hradní záhadu.

/: Má drahá dej mi víc,
má drahá dej mi víc,
má drahá dej mi víc své lásky a hůů.
Já nechci skoro nic,
já nechci skoro nic,
já chci jen pohladit tvé vlásky a hůů.

Nejlepší z těch divnejch nápadů a hůů
mi dokonale zvednul náladu a hůů.
Natrhám ti sedmikrásky,
Tebe celou s tvými vlásky
zamknu si na sedm západů. :/

a hůůůů a hůůůů a hůůůů

Stojí hruška v širém poli, vršek se jí zelená.

/: Pod ní se pase kůň vraný, pase ho má milá. :/

Proč má milá dnes pasete, z večera do rána?

/: Kam můj milý pojedete, já pojedu s váma. :/

mezihra

A já pojedu daleko, přes vody hluboké.

/: Kéz bych byl nikdy nepoznal panny černooké. :/

Husličky

Vlasta REDL

/: Čiže ste husličky čijé, kdo vás tu zanechal? :/

Na trávě poválané, na trávě poválané, u paty ořecha.

Kdože tu trávu tak zvalal, aj modré fialy?

A kdo tu trávu tak zvalal, a modré fialy?

Že ste husličky samé, že ste husličky samé, na světě zůstaly.

A kerý tu muzikant usnul a co sa mu přišlo zdát?

Kerý tu mládenec usnul a co sa mu přišlo zdát?

Co sa mu v noci zdálo, bože, co sa mu enem zdálo,

že už vjac nechtěl hrát?

/: Zahrajte husličky samy, zahrajte zvesela. :/

Až sa tá bude trápit, až sa tá bude trápit, která ho nechtěla.

Královna z Dundrum Bay bratři NEDVĚDI

Kdo ji prvně zřel, ten k ní zahořel, možná obdivem možná víc,
její ladný krok, její oblý bok, nejhezčí ze všech krasavic.

R: /: Já šel na statek, hned si o ní řek',
 tu chci mít, pane, tu mi dej
 divný jméno má, každý z nás ji zná
 jako Královnu z Dundrum Bay. :/

Bože rozmilý, my si užili, brzo nás v kraji každý znal,
jenže po pár dnech se jí zrychlil dech a já doktora zavolal.

R: /: Dlouho stonala, nežli skonala,
 lehkou hlínu jí Pán Bůh dej,
 vždyť to nebyla jenom kobyla,
 ale královna z Dundrum Bay. :/

Letos na jaře, potkám koňaře, vede klisničku jako sen,
zas ten ladný krok, zas ten oblý bok a já stál jako přimrazen.

R: /: Až mi v sobotu dají výplatu,
 zeptám se, zda je na prodej
 a pak budu pít -na to- že smím mít,
 zase královnu z Dundrum Bay. :/

Mississippi blues

1. Říkali mu Charlie a jako malej kluk
kalhoty si o plot potrhal,
říkali mu Charlie a byl to Toma vnuk,
na plácku rád košíkovou hrál,
křídou kreslil po ohradách plány dětskejch snů,
až mu jednou ze tmy řekli: konec je tvejch dnů,
někdo střelil zezadu a vrub do pažby vryl,
nikdo neplakal a nikdo neprosil.

R: Mississippi, Mississippi, černý tělo nese říční proud,
Mississippi, Mississippi, po ní bude jeho duše plout.

2. Říkali mu Charlie a jako každej kluk
na trubku chtěl ve smokingu hrát,
v kapse nosil kudlu a knoflíkovéj pluk,
uměl se i policajtům smát,
odmalička dobře věděl, kam se nesmí jít,
který věci jinejm patří a co sám může mít,
že si do něj někdo střelí jak do hejna hus,
netušil, a teď mu řeka zpívá blues. R: Mississippi...

3. Chlapec jménem Charlie, a jemu patří blues,
ve kterým mu táta sbohem dal,
chlapec jménem Charlie snad ušel cesty kus,
jako slepý na kolejích stál,
nepochopí jeho oči, jak se může stát,
jeden že má ležet v blátě, druhej klidně spát,
jeho blues se naposledy řekou rozletí,
kdo vyléčí rány, smaže prokletí. R: Mississippi...

1. Jako písek přesíváš mě mezi prsty,
stejně ti dlaně prázdný zůstanou,
/: ani vodu nepřeliješ sítem, někdy je strašně málo chtít,
já nejsem z těch, co po těžký ráně nevstanou. :/

2. Pevnou vůlí taky příliš neoplýváš,
zdá se, že nemíníš mě vážně brát.
/: kolik času nám to ještě schází, nebo je všechno dávno pryč,
a za čím se to vlastně máme stále hnát? :/

3. Jako kámen najednou mi v cestě stojíš,
vím, že se leccos těžko obchází,
/: radši zkusím někde jiný příběh, který bude lepší konec mít,
ale už teď ti můžu říct, že mi nescházíš. :/

4. Jako písek přesíváš mě mezi prsty,
stejně ti dlaně prázdný zůstanou,
ani vodu nepřeliješ sítem,
někdy je strašně málo chtít,
já nejsem z těch, co po těžký ráně nevstanou ...

Až mě zítř ráno v pět ke zdi postaví,
ještě si naposled dám vodu na zdraví.
Z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe,
a pak vzpomenu si, lásko, na tebe.
A pak vzpomenu si na tebe.

Až zítř ráno v pět přijde ke mně kněz,
řeknu mu, že se splet, že mně se nechce do nebes.
Že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju.
A co jsem si nadrobil, to si i vypiju.
A co jsem si nadrobil, si vypiju.

Až zítř ráno v pět poručík řekne pal,
škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal.
Ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi,
že tě, lásko, nechávám samotnou tady na zemi.
Že tě, lásko, nechávám na zemi.

Až zítř ráno v pět prádlo půjdeš prát
a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
prosím nezapomeň, nezapomeň a žij...
ná-na ná-na ná na ná na ná-na ná-na-ná
Na mě nezapomeň a žij.

1. Na obzoru ani mrak,
ani loď, no prostě prd.
Nuda to je pruda,
to už fakt je lepší smrt.

Plavím se tu jako vůl
a xicht mi rozežírání sůl.
Nemít místo ruky hák,
už bych si facku dal.

2. Prázdný láhve, prázdněj stůl,
hlad se s náma neminul.
Nemá lehkej úděl ten,
kdo pirátem se stal.

Na obzoru ani mrak,
ani loď, no prostě prd.
Nuda to je pruda,
to už fakt je lepší smrt.

R: Je schlíplá fangle s lebkou a zkřížený jsou hnáty
kořalka ať teče, to je pro nás pro piráty ráj.

3. Vítr vůbec nevane,
a když jo, tak přestane.
Stojíme jak na souši,
to nevěstí nic dobrýho.

Než se člověk naděje
skočeť na něj kurděje.
Včera sme si připíjeli
na prvního mrtvýho.

4. Bez výrazný vzpruhy
možná za dva dny sme tuhý,
tak modlíme se k Bohu
ať nám sešle ňákou bárku.

Jak bych rád měl co žrát,
šavle už má taky hlad.
Asi už se nedočkáme
lodky plný dárků.

R: Je schlíplá fangle...

9. Na obzoru ani mrak, ani loď, no prostě prd.
Nuda to je pruda, to už fakt je lepší smrt.

R: Je schlíplá fangle...

Vím o tom, že by svědčilo mi,
necivět furt na sitcomy
a z gauče vstát, jít si zaběhat.
Když můžou bejt fit ti vypatlanci v telce,
tak proč ne i já!?!
Koupím si značkový potítka,
permanentku do fitka
a lednici, nacpu brokolicí,
dneska nová éra zdravýho lifestylu začíná!

Občas chtěl bych, chtěl bych hned,
začít měnit, měnit svět.
Zkusit jít do sebe,
místo na pivo
dělat z planety Země lepší místo pro život
a pak si řeknu: Čert to vem!
Dyť on je zeitra taky den,
na jedno se stavím,
aspoň se mentálně připravím.

Mohl bych jednou ráno vstát,
trošku dřív než ve dvanáct
neflákat školu a zamakat trochu,
pro svou drahou natrhat růže,
jen proto že ji mám rád!
Zkusit si sám něco uvařit,
jít konečně k zubaři
a za sto let si poprvý srovnat bordel na stole,
vrhnu se na to jen co tenhle díl dokoukám.

Ref.:

Občas chtěl bych, chtěl bych hned,
začít měnit, měnit svět.
Zkusit jít do sebe, místo na pivo
dělat z planety Země lepší místo pro život
a pak si řeknu: Čert to vem!
Vždyť on je zejtra taky den,
na jedno se stavím,
aspoň se mentálně připravím.

V půl pátý ráno, se vracím z jednoho domu...
Před očima rozmazáno a hlavou se mi k tomu,
honí všechno to, co mám dneska dokázat
já-áááááááá,
však ono to do zejtra počká... Snad...

Občas chtěl bych, chtěl bych hned,
začít měnit, měnit svět.
Zkusit jít do sebe, místo na pivo
dělat z planety Země lepší místo pro život
a pak si řeknu: Čert to vem!
Dyť on je zejtra taky den,
na jedno se stavím,
aspoň se mentálně,
aspoň se na to mentálně...

(4x)

Občas chtěl bych, chtěl bych hned,
začít měnit, měnit svět.

Když jsem byl prcek, tak se mě všude
dospěláci ptali, chlapče, co z tebe bude?
Já řek, že nevím a div se nerozbrečel,
dyť já měl sotva páru, co budu dělat večer.

Ptala se máma, zajímalo to tetu
i zoufalýho dějepisáře v kabinetu.
Jo, kdyby na mě dneska stejnej dotaz měl,
moc rád bych mu odpověděl.

*Já pane učitel chci milovat, já chci poznat svět,
já chci lítat na měsíc a pak zpět.
Já chci drink a pláž, ne tvou kancelář,
tak proč se mě tak blbě ptáš?
Já chci milovat, já chci poznat svět,
já chci lítat na měsíc a pak zpět.
Já chci drink a pláž, ne tvou kancelář,
tak proč se mě tak blbě ptáš?*

Občas se zdá, že účel dospívání
je úspěšně se vyvinout ve vzorný plátce daní.
Možná by ale někdy stálo za to říct,
že život je i něco víc.

Víc než do kanclu z kanclu, splácet hypotéku
a ke kafi si ráno dát tři cukry a hrst léků.
Život je dar, tak žij ho než uteče ti
čekáním na důchod ve stopěti.

Já chci milovat, já chci poznat svět,
já chci lítat na měsíc a pak zpět.
Já chci drink a pláž, ne tvou kancelář,
tak proč se mě tak blbě ptáš?
Já chci milovat, já chci poznat svět,
já chci lítat na měsíc a pak zpět.
Já chci drink a pláž, ne tvou kancelář,
tak proč se mě tak blbě ptáš?

Uo o o o co z tebe bude?

Uo o o o co z tebe bude?

Uo o o o co z tebe bude?

Uo o o o...

Já chci milovat, já chci poznat svět,
já chci lítat na měsíc a pak zpět.
Já chci drink a pláž, ne tvou kancelář,
tak proč se mě tak blbě ptáš?

Já chci milovat, já chci poznat svět,
já chci lítat na měsíc a pak zpět.
Já chci drink a pláž, ne tvou kancelář,
tak proč se mě tak blbě, no vážně hodně blbě,
tak proč se mě tak blbě ptáš?

Nezvládáš, dojít k cíli,
odpočíváš každou chvíli.
Občas rád si, cestu zkrátíš,
sotva vyjdeš, hned se vrátíš.

Ref. 1:

Když nemůžeš se hnout,
zkus se nadechnout,
je to zvláštní pocit, být do noci sám.
V žilách život teče dál,
tak ho přece v sobě nech,
než ti navždy dojde dech.

Ref. 2:

Když nemůžeš, tak přidej víc,
zakřič prostě z plných plic,
že slovo nejde - neexistuje,
slovo nejde - neexistuje.
Když nemůžeš, tak přidej víc,
zakřič prostě z plných plic,
že to dáš, na to máš, že to dáš.

Z plánů rychle sejde,
hned máš důvod, proč to nejde.
Problém s chůzí, máš v ní zmatky,
vpřed jdeš o krok, ale o dva zpátky.

Ref. 1:

Když nemůžeš se hnout,
zkus se nadechnout,
je to zvláštní pocit, být do noci sám.
V žilách život teče dál,
tak ho přece v sobě nech,
než ti navždy dojde dech.

Ref. 2:

Když nemůžeš, tak přidej víc,
zakřič prostě z plných plic,
že slovo nejde - neexistuje,
slovo nejde - neexistuje.
Když nemůžeš, tak přidej víc,
zakřič prostě z plných plic,
že to dáš, na to máš, že to dáš.

*Přijde ta nálada,
že chce se trochu spát,
tak trochu nebýt a nedělat nic.
Houpe se návnada,
to všechno co máš rád,
stačí vstát a prostě říct.*

(2x) Ref. 2:

Když nemůžeš, tak přidej víc,
zakřič prostě z plných plic,
že slovo nejde - neexistuje,
slovo nejde - neexistuje.
Když nemůžeš, tak přidej víc,
zakřič prostě z plných plic,
že to dáš, na to máš, že to dáš.

Z nebe visí šňůry a na nich letáky,
natáh jsem je shůry, až po naše činžáky.
Schováváš si každý list, tím jsem si jist
abys před spaním si mohla číst,
protože ty jediná přece dobře víš,
že tím to začíná.

Ref.: Že chci být tvým majákem, když směr ztratíš,
být snem vždy když spíš, tvé slunce i skrýš.
Záložním padákem, když vyskočíš,
a když odnese tě vítr, zase přitáhnout tě blíž.

A taky se v nich píše, že jsem tvůj Kolumbus,
a vysoko nad mraky postavil nám Velký vůz,
i když se bojím výšek, s tebou chci se vznést,
v Mléčné dráze tě tiše svést,
protože ty jediná přece dobře víš,
že tím to začíná.

Ref.: Že chci být tvým majákem ...

Z nebe visí šňůry a na nich letáky,
natáh jsem je shůry, až po naše činžáky.
Schováváš si každý list, tím jsem si jist
abys před spaním si mohla číst,
protože ty jediná přece dobře víš,
že tím to začíná.

Ref.: Že chci být tvým majákem ...

Zpěv tažných ptáků na pouti za snem, cestou z nočních mūr.
Vzbouzí tě k ránu a ty ač na mol zkoušíš zpívat v dur.

Zima byla dlouhá a svět jen spal, spala tvoje touha i srdeční sval.
Teď zas v tobě bouchá a tepe dál, a velí tak se sbal.

Ref.: Vzpínej dál k letu svý křídla promrzlý,
pláchnout zkus z opratí.
Chvátej vstříc létu lásky, kde všechno zlý
v krásný se obrátí.
Óóó...
Létu, kde šrámy se zcelí.
Óóó...
Létu, co sílu ti dá.

Tisíce vtákov na púti za snom, prelietajú mūr.
Máváš im z diaľky a síce na mol stále spieváš v dur.

Zima byla dlouhá a život stál, ale uvnitř touha ta žila v nás dál.
Vždyť v srdci máme doutnák a ten teď vzplál, tak připravit a pal.

Ref.: Vzpínej dál k letu...

Neohlížej se zpět, vždyť žijem právě teď,
nesyp soľ do rán včerejších.
Vždyť žijem právě dnes, tak nech se rytmem vést,
ktorej k nám létem lásky, létem lásky zní...

Ref.: Vzpínej dál k letu...

Vítr mě zná a láká - a co dál se slunce ptá?

Hvězdy znaj duši mou a zvou mě otázkou:

"Kdy vzlétnu já, kdy vzlétnu já?".

Ref.: Má se to stát, nechci žít jak svázaná.

Kdo mě má rád, bude hádat v čem jsem svá.

Má duše chce víc, jsem rebelka posedlá

jedním velkým snem - kdy vzlétnu já?

Oooooooooooooo ooo.....

"V závětrí stůj" mi říká nejistý strach - ten mé sny vzdá.

Na srdce dám, to líp ví, kdy přijde čas,

kdy vzlétnout má, kdy vzlétnout má.

Ref.: Má se to stát...

Budu létat si bez hranic okouzlená

a potká mě všechno co svět pro mě má

a dá, svět pro mě má a dá, Tebe mi dá.

Ref.2: Má se to stát, nechci žít jak svázaná.

Ty mě máš rád, můžeš hádat v čem jsem svá.

Má duše chce víc, jsem rebelka posedlá

tímhle velkým dnem - s Tebou vzlétnu vzlétnu já?

Oooooooooooooo.ooo.....

Podívej na ty továrny, jedna jak druhá není to nádherný,
no a co říkáš na ten dým, není to jako dream?

A podívej na to holoubě, ty kdysi mívaly oči jenom dvě,
to víš, ovzduší se změnilo, aby se nám líp žilo,
aby se nám líp žilo.

Ref.: Snad až se poslední strom pokácí
a v hustých šedých oblacích
špičky mrakodrapů zmizí napořád,
snad až se poslední řeka znečistí,
pak možná každé z nás zjistí,
že se peníze vážně nedaj žrát,
ale vážně nedaj žrát.

Podívej na ty úhoře, jak plavou si s břichama nahoře
a jak místo vodní hladiny maj krásný mydliny.

A koukni se nad sebe, tam kdysi bejvalo nebe.
Odsud hvězdy v noci zářily, než nás saze přikryly
než nás saze přikryly.

(2x) Ref.: Snad až se poslední strom ...

... ale vážně nedaj žrát.

Ještě včera mluvili jsme stejnou řečí
i přes pár cizích slov tvý dopisy
jsem zvládal přečíst.
Dnes ty cizí převažují ty známý.
Co je to s námi, sakra? Co je to s námi?

*Ešte včera vraveli sme na rovnako
až na malé odchýlky
dnes pripadám si ako pako.
Keďže všetky slova cudzie zdajú sa mi,
čo je to s nami, sakra... Čo je to s nami?*

Včera jsem ti zvládal rozumět, furt chápu jednotlivý slova.
Lenže uniká ti zmysel viet, treba to skúšať zas a znova.

Dívám se do slovníku a zkusím zahnat zlej sen,
že včera byl jsem tvůj svět, a teď už nejsem.
*Dívam sa do slovníka a smutno je mi,
že už som len cudzinka v tvojej zemi.*

Ještě včera mluvili jsme stejnou řečí,
ale společná slovní zásoba se tenčí.
Můj ostrovtip ztrácí břit a už jen řeže
a nezvratně trhá a trhá a trhá hovorů nit.

Ešte včera vraveli sme na rovnako,
no slova menia významy a každá loď sa stane vrakom.
Zo známych sú neznámi
a čo je hlavné, pletieme si hlavne, a to hlavne s hlavami.

Včera říkalas mi bonmoty, dnes se učíš abecedu.
A ja čakám čo zas vypotíš, pri mne buď no viac ma nebuď!

Dívám se do slovníku a zkouším zahnat zlej sen,
že včera byl jsem tvůj svět, a teď už nejsem.
*Dívam sa do slovníka a smutno je mi,
že už som len cudzinka v tvojej zemi.*

*Ešte včera vraveli sme bez problémov,
teraz najlepšie si rozumieme keď sme nemo.
Slova vodievajú nás za nos radi,
a ja už si dávno medzi riadkami neporadím.*

Ještě včera mluvili jsme stejnou řečí,
ale v zákoutí vět na nás číhá nebezpečí,
slova zákeřná jak jedovatí hadi,
co v křivolakých souvětích nás dozajista zradí.

*Pred sebou máme slepú mapu, možno že nám chýba snaha.
Vždyť tvou řeč těla stále chápu. Hoci iba keď som nahá.*

Dívám se do slovníku a zkouším zahnat zlej sen,
že včera byl jsem tvůj svět, a teď už nejsem.
*Dívam sa do slovníka a smutno je mi,
že už som len cudzinka v tvojej zemi.
Že už jsi jen cizinka, v mojí zemi.
že už som len cudzinka v tvojej zemi.*

Můj člun asi trpí závadou,
je častejc na dně nežli za vodou,
nejspíš přišel čas se postit a od snah se oprostít,
být zas platným člunem společnosti.

Nežít snadně podle cizích návodů,
den za dnem na pochodu k důchodu,
všechno hodit to za hlavu, přiznat si, že v tom plavou
a z přístavu zas vyplout na vodu.

Ref.: Celej můj život plave na vodě,
 mám vítr z lidí, co furt jen závoděj a záviděj
 a tenhle vítr mý plachty pohání,
 kam unáší mě, nemám zdání.
 Celej můj život plave na vodě,
 mám vítr z lidí, co furt jen závoděj a záviděj
 a tenhle vítr mi vdechne druhej dech,
 když z dohledu se ztratil břeh.

Plul jsem vždycky po boku vaší jachtě,
tam, kam jste chtěli, ne tam, kam jsem já chtěl.
A teď jsem bez navigace a připadám si ztracen,
ale přesto nebudu se vracet.

Ref.: Celej můj život...

Všechno dobrý, je i k něčemu zlý,
to připomínaj mi na kapesníku uzly,
a tak rychlostí těch uzlů, se teď vzdaluju zlu,
na chatrný dřevák bárce.

Ref.: Celej můj život...

Už zase skončil flám, do vodky džus ti dám
a pak ti spočítám nový ztráty.
Úsměv si namaluj i kdyby nebyl tvůj,
vždyť co ti zbejvá, než se mi smát.
Popelko mejdanů, co snídá v županu
a nechce tancovat podle táty,
víš dobře kudy ne, nebe tě nemine.
Víš, že zázrak prej se smí stát.

Ref.: Popel a hrách, a hry, co se nedají vyhrát
než s velkejma ztrátama.
Popel a hrách, kdo ví, s kým Popelko půjdeš spát?
Holubi odlítli, přeber si to sama, přeber si to sama.

Žiješ na kolejích, všichni tě milují.
Krom toho, kdo chybí ti teď nejvíc?
Ten, co mu utíkáš, neboť mu zazlíváš,
že tě měl tak trochu moc rád.
Jsi místní Popelkou, hraješ si na velkou.
Každou noc vyzkoušíš novejšť stěvíc.
Než ze sna procitáš, půlnoc je odbitá,
kočár dávno ztratil se v tmách.

Ref.: Popel a hrách...

Žiješ na kolejích, vlaky už odjely
a město polyká dětský stíny.
Pod vokny napad sníh a lidi v ulicích
jsou tak prázdný, až se chce řvát.
Jsi diva z divanu, sedáš si na vanu
a smejváš z pod vočí černý splíny.
Víš dobře kudy ne, nebe tě nemine,
tak proč bejváš tak nejistá?

Ref.: Popel a hrách...

Jaroušek zhynul na mor v Africe,
Pepíček oběsil se na klice,
Tomášek ve státech si plní sny,
bože, jak je ten svět úžasný.

Život je hořkosladká komedie,
co tě před titulkama zabije.

Matýsek na dně moře utonul,
František kamionu neuhnul,
na Jendu pořád lepí se slečny,
bože, jak je ten svět báječný.

Život je hořkosladká komedie,
co tě před titulkama zabije.

Toníček vrhnul se pod nuselák,
na bezdomovce Láďu sebou flák,
Táňu, co zdravě žila, trefil šlak,
život je občas krutý, je to tak.

/: Život je ... :/ (4x)

To pak je ovšem velká tragédie.

Verunka prohrála boj s depresí,
Anička právě žíly řeže si,
v zoo se narodily tygrátka,
ach ten život, to je pohádka.

Boženka odvykačku nezvládla,
dočista úplně se pomátla,
Michalka právě sfoukla státnice,
ach ten svět je krásný velice.

Tak já bych řek, že asi stačilo,
podobných osudů tu dost bylo,
a ať skončíme kladně tuhle říkanku,
tak Lojza zemřel stářím ve spánku.

Ref.: Kouření je hnusný zvyk, smrdí ti po něm jazyk.
Když kuřáka líbat jdeš, je to jak když kanál olízneš.
Kouření je hnusná věc, ať jsi kost či krasavec.
Vypadáš dost komicky, chrchlajíce svoje plíce.

Moje milé děti, chci vám jednu radu dát,
až budete příště venku s partou zevlovat
a přijde nákej hustej týpek s cigem u pusy,
rozmyslim se dvakrát, než o jedno řeknu si.

Časy kdy to bylo cool už jsou historie,
ve všech hospodách to stejně zakázaný je.
Navíc až to vaši zjistí, tak mít radost nebudou,
odneseš si zadnici rudou *a zákaz na playstation.*

Ref.: Kouření je hnusný zvyk ...

Nechci ti nic kázat, jasně, dělej si co chceš,
jen bacha, ať si v pětatřiceti nevzpomeneš,
že dal jsi majlant, abys dostal rakovinu plic.
Což řek bych, že je jedna spíš z těch horších investic.

A na závěr si dáme trochu pozitivní tón,
ať už kouříš nebo ne, pořád můžeš bejt šampion.
Navíc jsou tady i horší činnosti než kouřit, snad
třeba fetovat, mordovat či k-pop poslouchat.

Ref.: Kouření je hnusný zvyk ... do sklenice...

Jednou mi drahá říká:
Miláčku, já chci kočku.
Já na to, že chci spíš psa
a jeli jsme pro kočku.

V útulku v Měcholupech
maj dobrej výběr, zdá se,
kočky jsou zcela zdarma,
jen očkování za patnáct set.

Po dlouhým vybírání,
diskuzích a dvou hádkách,
jedno z koťátek jemně sevře
můj prst ve svých drápkách,

Tak volba byla jasná,
má drahá slzy suší,
co si však vezem domů,
to ani jeden z nás netuší.

Ref.: Mám doma kočku, mám ji rád,
je to skvělý kamarád.
Jen od té doby, co ji znám,
mám ruce, nohy samej šrám.
Dávno už se nemazlí,
žít s ní je pro zdraví fakt zlý.
Každý den projdu terorem,
mám nejspíš kočku s errorem.

Prvních pár dnů soužití
vše vypadá nevinně,
koťátko v náručí spí
a pak zkadí půlku kuchyně.

Prostě nic, co nečekáš,
když útulek zaručí,
že kočička se po pár týdnech
na záchůdek naučí.

Jenže pár měsíců je pryč,
záchod zeje prázdnotou.
Bytem čpí přišernej smrad,
za kočkou lítám s lopatou.

Když jí zkusím pomoci sám,
na záchod ji přemístit,
zvládne mi dlaně rozdrásat (au!)
A ještě potřísnit...

Ref.: Mám doma kočku, mám ji rád...

Za noc nejmiň pětkrát
jí okno otevřít jdu,
pak v práci šéf se zeptá,
proč vždy tak ospalý přijdu?

Že občas hrdě nám dvoum
donese zakouslou myš,
poznáš až ráno, když se
s torzem myši v ústech vzbouzíš.

Tak jsme si dobrovolně
pořádili katastrofu,
stálo nás to patnáct stovek
a jednu zbrusu novou sofou.

Kouše, škrábe, drásá.
no prostě je to krása.
Tváří se tak roztomile,
zvláště, když se mi rejpe v žíle.

Mám doma kočku, mám ji rád,
je to skvělý kamarád.
Jen od té doby, co ji znám,
mám ruce, nohy samej šrám.
Dávno už se nemazlí,
žít s ní je pro zdraví fakt zlý.
Každý den projdu terorem,
mám nejspíš kočku...

*Ráda dlouze sedá v okně
anebo ve dveřích,
Bůh ví, proč nejradši v zimě,
když venku padá sníh.*

Když pak v bytě máme mínus 20,
tak nás zahřívá
aspoň pocit, že v tu chvíli naši
krev neprolívá. Ou!

Ref.: Mám doma kočku, mám ji rád...

MŇAU!!!

JMÉNO:

ODDÍL:

POKŘÍK: